

PAROHIA SFANTUL NICOLAE CAMPINA

PREMIUL NATIONAL PENTRU ARTE - ARHITECTURA

Marti, 21 octombrie 2008, ora 14.30 la demisolul Bisericii Pogorarea Sfântului Duh, str. Nucilor nr.9, Cartierul Slobozia, Campina – Parohia Sfântul Nicolae din Campina și galeria Posibila din București au propus vernisajul expoziției Ansamblul parohial ortodox “Sfântul Nicolae” din Campina, un proiect de arhitect Livia Caltia.

Proiectul a câștigat premiul național pentru arte secțiunea arhitectură anul acesta la propunerea Ordinului Arhitecților din România și a Uniunii Arhitecților din România (din comisie au făcut parte: arh. Serban Sturdza – președintele OAR, prof.dr.arh. Alexandru Beldiman, acad. Marius Porumb, prof.dr.arh. Ana Maria Zahariade, prof.dr.arh. Mircea Ochinciuc – președintele OAR filiala București). Aflat la prima ediție, evenimentul decernării premiilor reia tradiția interbelică a premiilor Fundațiilor Regale care se acordau elitelor creatoare ale României.

Început în anul 1991, proiectul s-a finalizat în 2007, preot paroh Petru Moga, arhitect Livia Caltia, inginer structuri Ioan Sora și constructor Nicolae Chitoiu. Ansamblul parohial ortodox de la Campina cuprinde acum biserica cu hramul Pogorarea Sfântului Duh, casa praznicar (o construcție cu funcțiuni multiple pentru activitățile parohiei), o grădiniță de copii și locuri de joacă, casa parohială și anexe gospodărești și biserica veche cu hramul Sfântul Nicolae, restaurată.

Caracterul special al ansamblului de la Campina constă în propunerea nu numai a unui proiect de arhitectură cât mai ales a unui concept. Reper spiritual al unei comunități, lăcașul de cult devine în fapt ordonator al comunității, al faptelor sale de viață, punct nodal al evoluției sale.

“În construirea ansamblului s-a urmărit să se păstreze scara umană căci atmosfera de liniște, intimitate și ospitalitate trebuia să domine; credinciosul nu trebuia să se simtă copleșit nici în interior nici în exterior. Amplasamentul bisericii a fost hotărât pentru atmosfera creată. Accentul a fost pus pe construcția bisericii ca loc de rugăciune colectivă. Biserica nu este o schemă de spații și volume îmbracate în semnale exterioare, ci o relație adâncă între oameni și Dumnezeu. Am încercat să introduc frumusețea ca element funcțional în arhitectura locului. Reușita acestor zidiri aparține în egală măsură preotului, sufletul acțiunii de zidire a comunității parohiale.”